

CeBIT

HANNOVER
22. – 28. 03 2001

De grootste vakbeurs ter wereld toonde de ICT-technologieën van morgen.

Leo Hooijmans en Maarten van 't Hof

Achthonderdendertigduizend (830.000) bezoekers in zeven dagen. De CeBIT met 8.015 exposanten op een nettovloeroppervlak van 422.000 vierkante meters mag zich met recht de grootste vakbeurs van de wereld noemen. Voor een vergelijk: Van 18-20 april is in de Amsterdam 'The internetworking event', naar eigen zeggen de 'grootste en meest complete ict-vakbeurs in Nederland'. Het verwachte bezoekersaantal is hier 25.000. Zelfs de grootste US beurs op dit gebied 'Comdex Fall' haalt maar 200.000 bezoekers.

Beide docenten/kenniswerkers bezoeken ieder jaar de beurs om te zien wat u over een tot drie jaar op kantoor kunt verwachten vanuit de telecom- en databranche. Deze ontwikkelingen beïnvloeden heel sterk de (on)mogelijkheden van nieuwe kantoororganisaties en de daarbij behorende kantoorconcepten.

In het voorjaar van 2000 was de World Expo in Hannover. Anno 2001 zijn de meeste landenpaviljoenen weer afgebroken. Het bijzondere Nederlandse paviljoen stond nog overeind en krijgt een andere bestemming. De exposanten en bezoekers van CeBIT 2001 profiteerden wel van de verbeterde infrastructuur.

Als je deze beurs voor de eerste maal bezoekt wordt je overvallen door de massale indruk. Niet alleen het hallen geven je het gevoel dat het beursterrein tien maal groter is dan de totale Rai in Amsterdam, ook het aantal mensen in en buiten de hallen is overweldigend. Voor het eerst zagen we dat er volop gebruikt werd gemaakt door de bekende aluminium stepjes. Zelfs medereizigers die vanuit Nederland met ons meevlogen hadden ze als handbagage bij zich. Op de pleinen en lanen van het beursterrein leek ons dat lekker. In de hallen met schuifelende mensen leek het ons meer een overlast.

Voortschrijdende ontwikkelingen.

De beurs kon ons niet enthousiast maken met onverwacht nieuwe ontwikkelingen en uitvindingen. Veel presentaties voldeden echter wel aan onze verwachtingen die we de vorige jaren al gezien hebben. De telefoniesector was duidelijk aanwezig met nieuwe modellen en allerlei hebbedingetjes. We hadden in de daarvoor bestemde hallen meer het gevoel op een huishoudbeurs te zijn waar de beursbezoekers aan alle kanten voor de stands stonden te dringen (om bijvoorbeeld hun mobieltje van een nieuw belgeluidje te laten voorzien). De meeste telefoonaanbieders hadden inmiddels al een aanvang gemaakt met de Bluetooth-technologie. Twee jaar terug hadden wij hierover al informatie ingewonnen, maar het was tot deze beurs nog niet echt doorgedrongen. Bluetooth is niet alleen voor de telefoons bedoeld maar laat ook de overige kantoorapparatuur draadloos met elkaar communiceren in een radius van 10 meter. Enkele aanbieders kwamen met een nieuwe variant tot 100 meter.

Een aantal jaren volgen we al de ontwikkeling van de LCD-monitoren als opvolging van de beeldbuismonitoren. In een vakblad lasen we onlangs het bericht van een vakgenoot dat dit nog lang op zich zou laten wachten. Op de beurs was dit niet te merken. Vier jaar terug waren er nog nauwelijks LCD-monitoren op de beurs te bekennen. Toen waren ze nog 8-11 inch en zeer kostbaar. Twee jaar terug was circa 25% van de presentaties met deze monitoren uitgerust. Vorig jaar 50% en dit jaar konden we vaststellen dat zeker 90% van de hard- en software-aanbieders de LCD-monitor hadden omarmd. Op dit moment (april 2001) doet een goede 15 inch LCD-monitor nog tussen de twee- en drieduizend gulden. Vergeleken met een beeldbuis monitor van circa 500 gulden is dat nog een groot verschil. We hebben echter de verwachting dat de LCD-monitoren binnenkort snel in prijs aantrekkelijker worden. Dit werd ons ingegeven door de vooruitgang in kwaliteit. Lange tijd waren de ontwikkelingen in de LCD technologie gefocust op de grootte van het scherm. Vorig jaar waren ze er al als beeldscherm van 21 inch. Als presentatie cq. televisiescherm van 40 inch (100 cm). Dit jaar van 50 inch. Dit jaar ging het ook om de pixels per inch.

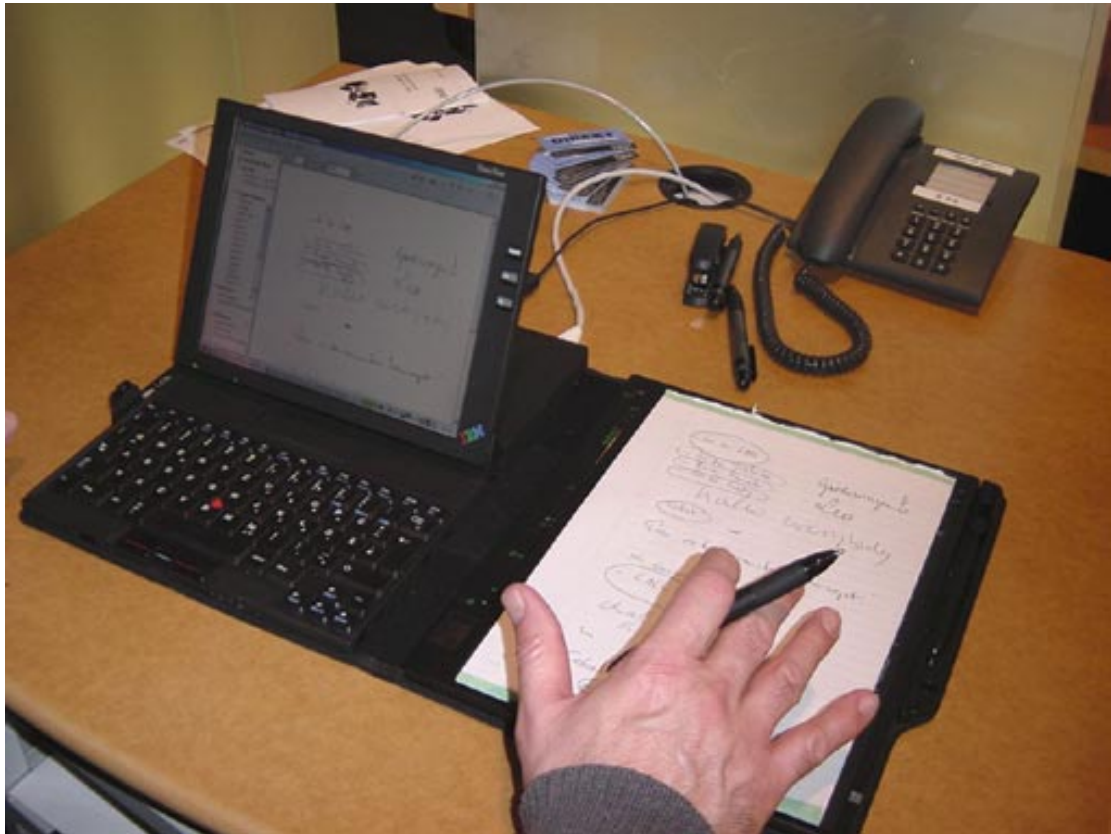
Tot nu toe was dat standaard 72 per inch. Nu zagen we ze met bijna 200 pixels per inch. Bij Toshiba viel het ons op dat er mensen met een kanjer van een vergrootglas naar een 21 inch scherm stonden te kijken. Een standaard productiescherm die volgens de (slecht) engelsprekende jappers voor speciaal werk bedoeld zou zijn. Bijvoorbeeld voor cartografische doeleinden of voor het bekijken van röntgenfoto's. Bij Eizo hadden we ook al röntgenfoto's op de beeldbuis gezien die door de contrastverhouding van 600:1 heel goed te bekijken waren. De jappers bij Toshiba lagen direct in een deuk toen we vroegen of we de prijs van hun monitor ook met het vergrootglas moesten lezen. Ze vertelden ons dat deze monitor 30.000 dollar (ca. 70.000 gulden) moest kosten. In een internetartikel lasen we echter dat dit 3.000

dollar zou zijn. Waar de verwarring over de prijs zit is ons nog niet helemaal duidelijk. Ons interesseerd in eerste instantie de kwaliteit. IBM heeft ook een nieuw beeldscherm waarvan het aantal pixels in totaal 9 miljoen bedraagt (Toshiba 7.7 miljoen).

Kodak liet weten dat ze over circa 2 jaar met een nieuwe variant op de markt komen. De zogenaamde OLED-monitoren werken zonder achtergrondverlichting. Deze bieden dan een nog lager stroomverbruik en zullen naar de verwachting zo helder en duidelijk zijn dat het opstellen ten opzichte van dag- en kunstlicht minder problematisch zal zijn.

Een andere ontwikkeling is analoog schrijven op scherm en/of cellulopapier (kladblok). Wacom presenteert al drie jaar het LCD-scherm waarop je kan tekenen en het is sinds een paar maanden in de handel verkrijgbaar (15 inch voor ca. 6000 gulden). Nieuwe presentaties waren er bij Anoto, IBM en voor de palm-organizers. We zagen diverse leveranciers die hard- en software hadden ontwikkeld voor Palm en collegas waarmee je met het bekende plastic potlood kan tekenen op de digitale agenda terwijl deze in direct contact staat met de PC op het bureau. Het zag er een beetje knullig uit, maar het is een begin.

IBM toonde een zwarte leren map waarin het bekende A-4 papier in zat met daarin een flinterdunne PC die door infrarood gekoppeld was aan een speciale plaat onder het A-4 blok. Terwijl je notities maakte werd de overdracht naar de PC al geregeld. Bijzonder software maakte het mogelijk om extra notities in een zogenaamde 'tedoen'-lijstje op te nemen.

Anoto heeft wat ons betreft nog het meeste de vulpen benaderd. Je kan met echte inkt op iedere willekeurige ondergrond tekenen of schrijven. De ingebouwde camera staat door middel van een Bluetooth zender/ontvanger in contact met je PC of laptop. Je kan in een vergadering of in de auto gewoon op je kladblok schrijven en de gegevens worden doorgeseind als de ontvanger bijvoorbeeld onder de tafel of op de achterbank in je tas zit. Of dit de verstokte pennelikkers overhaald om digitaal te gaan geloven we voorlopig nog niet. Het is wel leuk om te zien hoeveel moeite digibetweters doen voor digibeten.

Philips deed ook moeite met een introductie van een PC-tafeltje die goed inzetbaar is in de horeca of in een nieuwe kantoorconcept. In een prototype zat een LCD-scherm ingebouwd waarin de menukaart is geprogrammeerd. Even een menu aanklikken en naar de counter slepen en in de keuken kon het bakken en braden worden gestart. Naast de menukaart kon men ook het internet op en/of zijn gewone werkzaamheden opstarten. Met simpel heen een weer schuiven kon men ook hier weer de gedane werkzaamheden opslaan richting de laptop of bureaucomputer.

Op een aziatische stand werd een prototype gebracht van een PC-TV. In één behuizing met drie beeldschermen en alle audiomogelijkheden kan het huiskamerdressoir in een keer bewoond worden met alle TV-, radio- en PC-programma's.

Ondanks dat er weinig echt nieuws was is het prachtig om ieder jaar weer deze beurs te bezoeken. Het blijft de vraag echter of het hoge aantal bezoekers toch een bijdrage kan leveren aan het voortbestaan van deze beurs. Bij andere beurzen is het steeds duidelijker dat, met name de grotere standhouders steeds meer afwegen of de beurs hen iets opbrengt. Het is niet alleen meer het aanwezig zijn voor de naamsbekendheid. Er wordt gerekend en gekeken of er een keuze gemaakt moet worden. Wij denken dat een ieder die het totale bedrag aan beurskosten zou kunnen uitrekenen zowieso op de de voorruit van zijn bril zou tikken of zijn voorhoofd, dat mag ook. Wij gokken even op twee miljard. Dit om niet te overdrijven. Als er iemand is die het helemaal wil uitrekenen houden wij ons aanbevolen voor de uitkomst.

Leo Hooijmans van Galileo & Partners is kenniswerker, docent en freelance auteur op het gebied van de kantoorindeling & -uitrusting en hij werd begeleid door Maarten van 't Hof van Vanthof & Partners.